

Špatný časy

Hromosvod

Ztratil jsem řeč v půli slova,
chytila mě křeč a já to zkoušel znova.
Ztratil jsem směr v půli trasy,
ber to jak ber, jsou tu špatný časy.

Ztratil jsem cíl v půli vystoupení,
uprostřed sil přišlo překvapení.
Poslední lok tuzemského rumu
a napřesrok žiju bez rozumu.

Lítám jak smetí, zbaven gravitace,
a roky letí, už je mi x-a-dvacet.
A holky krásný jsou pořád mladší,
kašlu na sny, ty mi nevystačí.

Jsem jako vesta do dveří přichycená
a moje cesta chlastem je oplocená,
klopýtám, sotva se plazím po chodníku,
rezavá kotva ve tvaru otazníku.